

συνέβη ποτὲ εἰς τοὺς ἐγγλύφοντας τὰς εἰκόνας ταύ-
τας ν' ἀγρεύωσι ζῶον στερούμενον τοῦ ἐνὸς τῶν κε-
ράτων αὐτοῦ, καὶ ἐκ τούτου νὰ ἐλάβεν ἀρχὴν ἡ ἐσφαλ-
μένη ἰδέα τῆς ὑπάρξεως μονοκεράτου ζώου! οὐ . . .

Ἐν τοιαύτῃ διχογνωμίᾳ ποῖον ἄρα πρέπει νὰ πιστεύ-
σωμεν; Οὐδέτερον τούτων. Οὐχὶ τοὺς ἀρχαίους καὶ
τοὺς τοῦ μεσαιῶνος συγγραφεῖς, διότι ζῶον τετράπουν
ὁποῖον περιγράφουσιν ἔχον κεφαλὴν ἐλάφου, πόδας ἐ-
λέφαντος, οὐρὰν συάγρου καὶ σῶμα ἵππου, φέρον δὲ
ἐν μέσῳ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἐν καὶ μόνον κέρας μέ-
λαν κατὰ τὸ χρῶμα καὶ δύο ὡς ἐγγιστα πηγῶν ἐκ-
τάσσει, οὔτε ὑπάρχει, οὔτε φαίνεται πιθανόν ὅτι ὑπῆρ-
ξε. Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραδεχθῶμεν οὔτε τὴν τοῦ
Κυβιέρου δόξαν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μὲν ἐν ταῖς
μουσεῖοις ὑπαρξίς κέρατος τοιοῦτου ζώου δὲν εἶναι
ἀπόδειξις ὅτι δὲν ὑπῆρξε τὸ ζῶον, νεώτεραι πληρο-
φορίαι μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας
περὶ τὸ Θάβερ καὶ τὰ ὄρη Ἰμαλαίας ὑπάρχει ζῶον
φέρον μέγιστον κέρας ἐν μέσῳ τοῦ μετώπου αὐτοῦ
μάλιστα πρό τινων ἐτῶν ὃ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐν-
διατρίβων πράκτωρ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως Κ.
Ὁδγσωνος, ἐπιτυχὼν ἐν τοιοῦτον ζῶον ἀπέστειλε τὸ
κέρας καὶ τὴν δέρας αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Καλκούτῃ φυ-
σιογραφικὸν μουσεῖον. Τὸ ζῶον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ
γένος τῶν ἀντιλόπων, καὶ εἶναι ζωπρότατον ὡς πάντα
τὰ τοῦ γένους τούτου τετράποδα. ἔχει χρῶμα πρὸς
τὸ ἄνω μὲν τοῦ σώματος ἐρυθρὸν καὶ ὅμοιον τοῦ
νεβροῦ (Isop), πρὸς δὲ τὸ κάτω μέρος λευκόν, ἐν μέ-
σῳ δὲ τοῦ μετώπου αὐτοῦ κέρας μέλαν, μακρὸν καὶ
ὀξὺ, ἔχον τρεῖς μικρὰς κυρτότητας μετὰ κυκλοειδῶν
ἐν εἰδεί δακτυλιδίου προεξοχῶν· αἱ εἰς τὴν βάσιν ἀ-
κτίνες ἐξέχουν μᾶλλον πρὸς τὸ ἔμπροσθεν ἢ τὸ ὀπι-
σθεν μέρος τοῦ κέρατος· ἑκατέρωθεν δὲ τῶν ῥινῶν ἔχει
βόστρυχον ἐν εἰδεί μύστακος· αἱ δὲ παρειαὶ αὐτοῦ καὶ
τὸ πλεῖστον τοῦ προσώπου μέρος καλύπτεται ὑπὸ
πυκνῶν καὶ σκληρῶν τριχῶν ἀκτίνες κατασταίνουν
ἀπὸ τῆς τῆς ὄψιν αὐτοῦ. Αἱ τρίχες τοῦ λοιποῦ σώματος
αὐτοῦ εἰσὶν ὡσαύτως σκληραὶ, καὶ ἔχουσι μῆκος 5/10
τοῦ γαλλικοῦ πήχεως, καὶ τόσον πυκναί, ὥστε ἀπο-
τελοῦσιν ὡς εἶδος σκληροῦ δέρματος. Ὁ χαρακτήρ
οὗτος ἰδιάζει εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ ζῶα τὰ πρὸς ἄρ-
κτον τοῦ Ἰμαλαίου ὄρους· ἀνωθεν ὅμως τῶν σκληρῶν
τούτων τριχῶν ὑπάρχουν ἄλλαι λεπτόταται καὶ πα-
ραπλησίως ὅμοιαι τῶν ἐν Καχεμύρῃ αἰγῶν. Ἐν τῇ
χώρᾳ ἐκείνῃ ὑπάρχουν διάφορα μέρη ἐν οἷς τὸ ζῶον
τοῦτο ἀπαντᾷται συνεχέστερον, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ
μέρη αὐτὰ καλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ αὐτοῦ ζώου, οἷον κόμη, ποταμὸς κτλ.
τοῦ Μονοκέρωτος.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ περικλεῆς Λεϊβνίτιος ἐν
τῷ Πρωτόγειον ἐπιγραφομένῳ πονήματι αὐτοῦ ἀ-
ναφέρει τάδε περὶ τινος κέρατος ἀνήκοντος εἰς τὸ εἶ-
δος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ζῶων· α Κατὰ τὸ 1763
ἔτος, λέγει, ἐξήχθη ἐκ τινος τῶν ἐν Ζευνικεμβέρ-
γῃ λατομείων σκελετὸς τετραπόδου ζώου φέρον-
τος μέγα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κέρας. Ὁ σκελετὸς οὗτος
δυστυχῶς κατεθραύσθη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν
ἀμαθῶν ἐργατῶν, τὰ δὲ διασωθέντα λείψανα καὶ σὺν

αὐτοῖς τὸ κέρας ἐναπετέθησαν ἀκολούθως ἐν τῇ ἐν
Κυελιμβούργῳ ἱερᾷ μονῇ. »

Ἰ. ΔΕ-ΚΙΓ'ΑΑΑΔΒ.

B.

Οἰκόσημα.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

—000—

Ἐκ τῶν πρακτικῶν δὲ οἰκοσῆμων τὸ μὲν
ὑπὸ στοιχ. Α'. ἀνήκει τῇ ἐν Τήνῳ καὶ ἐκ Γενούης
καταγομένη οἰκογενεῖᾳ τῶν Κόλλάρων (Collaro), τὸ
δὲ ὑπὸ στοιχ. Β' τῇ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ καὶ ἐξ Ἑνετίας
καταγομένη οἰκογενεῖᾳ Ζαλόνη (Zaloni). Ἀμφότερα
δὲ φέρουσιν ἄνω τοῦ θυρεοῦ σταυρὸν καὶ πῖλον ἱερα-
τικὸν μ' ἐξ ἑκατέρωθεν θυσάνους, δηλοῦντας τὸν ἐ-
πισκοπικὸν βαθμὸν τοῦ τε πρώην δυτικοῦ ἐπισκό-
που Τήνου καὶ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἰωάννου Κολλά-
ρου, καὶ τοῦ νῦν Σ. ἐπισκόπου Κ. Φρ. Ζαλόνη.

Ἰ. ΔΕ-ΚΙΓ'ΑΑΑΔΓ.